

Kokeilussa Silberra Pan 200 -mustavalkofilmi

Olen pääasiallisesti kuvannut Kodak Tri-x ja T-max -mustavalkofilmejä, joten olikin erittäin virkistävää päästä käsiksi viimeinkin johonkin hieman erilaiseen. Kodakin edellämäinimitut filmit ovat jokseenkin kliinisiä ja ennalta-arvattavia. Voisiko jopa sanoa, että ne ovat liian hyviä ja virheettömiä. Olen jo pitkään halunnut kokeilla jotain vähän epätavallisempaa.

Silberra Pan 200 vaikuttaisi ainakin näin ensinäkemältä olevan aavistuksen yllätyksellisempi eikä niin kliininen. Yleensä osaan visualisoida mielessäni miltä kuva tulee näyttämään, mutta nyt filmille olikin tarttunut muutama mieluisa yllätys. Mikään ihan lomo-levelin filmi ei ole kyseessä, mutta ehkä vähän taiteellisempaa suuntaa se kuitenkin edustaa.

Kuvasin tämän ensimmäisen rullani ns. boksi-nopeudella, eli iso 200:lla. Ajattelin lähteä siitä liikkeelle ja tulevaisuudessa kokeilla prässäysmenetelmää, eli kuvata iso 400 tai jopa 800 nopeudella. Näin syyskeleillä iso 200 ei tuntunut millään riittävän, mutta lopputuloksista sitä ei niin huomaa. Hienoa jälkeä siitä huolimatta, ettei valo meinannut näillä keleillä oikein riittää.

Kuvasin kahtena eri päivänä. Ensimmäisenä päivänä otin muutaman kuvan sisätiloissa helsinkiläisessä vanhassa levykaupassa. Yllätyksekseni näihin kuviin siunaantui eniten kontrastia. Samaisena päivänä oli erittäin pilvistä ja olin melkoisen skeptinen ulko-otosten onnistumisesta. Ihme kyllä, filmillä sävyt näyttivätkin huomattavasti paremmilta kuin ns. liveinä. Seuraavana kuvauspäivänä oli onneksi aurinkoisempaa ja pääsin kokeilemaan filmiä myös hieman kirkkaammassa syysäässä. Kirkkaassa säässä kumma kyllä kuvanlaatu oli mitäänsanomattomin. Mutta tähän olisikin erinomainen keksintö, jos filmi onnistuisi jotenkin taikomaan pilvisestä ja harmaasta säästä aavistuksen kuvauksellisemman.

Valmistaja lupaili keski-kontrastista jälkeä iso 200 kuvatessa D-76 -kehitteellä, jolla laitoin kehityksen menemään. Totta vie, ei tullut mitään hurjaa kontrastia vaan luvattua keskivoimakasta — erittäin miellyttävää sellaista. Kuvanlaatu yleisesti ottaen muutenkin on erityisen mieluisa ja omaan silmääni erittäin retro-uskottava. Rakeisuutta löytyy juuri sopivasti. Näyttää ihanan filmimäiseltä, toisin kuin joku T-max, joka pahimmillaan saattaa näyttää ihan digikuvalta ja eihän sellainen nyt vetele! Rae on muutenkin miellyttävän näköistä sen lisäksi, että sitä on sopiva määrä.

1. Kauppatorilla Helsingissä auringonpaisteessa. Erittäin miellyttävä sävyskaala. Tummmimmat varjot näyttävät syviltä. Niiden ja kirkkaimpien valokohtien väliin mahtuu laaja kirjo herkullisia harmaansävyjä.
2. Laskeva aurinko heittää pitkät varjot rakennuksen seinään Kruununhaassa. Jälleen kerran, erittäin silmiä hivelevät sävyt.
3. Amerikkalaisia turisteja sovittelemassa karvahattuja Kauppatorilla. Tämän tyylinen sävyskaala näyttäisi olevan tyypillinen Silberralle. Ei liikaa kontrastia.
4. Torigaffet syysaurinonpaisteessa. Matalalta paistava aurinko tallentui Silberralle oikein mukavasti.
5. Kalamyyjä kojussaan, jossa ei erityisemmin aurinko paista. Kuvanlaadussa ei silti motkottamista.
6. Näytteikkuna heijastuksineen.
7. Koruseppä. Jälleen kerran Silberralle tyypillinen keskivoimakas kontrasti. Ei silti tunkkainen tai platku, vaikka valaistus olikin sangen harmaa.
8. Koruseppä esittelemässä aikaansaannoksiaan.
9. Toinenkin torikoju. Ei mikään ideaali valaistus, mutta hyvin tuo Silberra taas vetää siitä huolimatta. Hienot ja rikkaat sävyt.
10. Tarkennus ei nyt mennyt ihan nappiin, mutta kun löytyi kiinnostava valaistus niin piti laittaa filmi testiin. Hyvin retrohenkinen tunnelma ja kuvanlaatu. Mielestäni hyvin kaukana ylikliinisestä T-max -lookista.
11. Perus katumaisema kahvilan edustalta. Pilvinen sää ja paljon harmaansävyjä. Taisin vahingossa ylivalottaa jonkin verran tätä kuvaa, mutta ei näytä erityisemmin kuvaa haittaavan. Valokohdat näyttävät vähän puhkipalaneilta.

12. Tässä kuvassa ilmenee hyvin Silberran yllätyksellisyys. Huomioni kiinnittyi hattupäiseen naiseen ja otin kuvan, vaikka epäilinkin sommitelman ja taustan osottautuvan kuvan heikoiksi lenkeiksi. Ihme kyllä kuvaan ilmestyi sangen hieno, haipuvan taustan efekti ja yllättävän klassinen ja elegantti vaikutelma. Ei mikään mestariteos, mutta lopputulos oli hyvin erilainen mitä olosuhteiden perusteella olisi voinut kuvitella. Huomattavasti taiteellisempi yleisvaikutelma. Jos tämä on tyypillistä Silberralle, olen tosiaankin myyty!
13. Sisätiloilla levykaupassa. Yllättävän paljon kontrastia. Valoa ei riittänyt alkuunkaan tarpeeksi ja Olympuksen valotusmittari uhkaili minua vakavalla alivalottumisella. Keskisävyt ja vaaleat kohdat säästyivät kyllä näköjään oikein hyvin ja ainoastaan varjokohdat menivät vähän tummaksi. Mielestäni tämä ei kyllä haittaa lainkaan. Toisinaan Silberra kaipaisikin ehkä vähän enemmän voimaa ja kontrastia.
14. Seikkailu levykaupassa jatkuu. Jälleen vähän tavallista voimakkaampi kontrasti havaittavissa alivalotuksesta johtuen.
15. Voimakas kontrasti, mutta ei kuitenkaan tukkoisia varjoja tms. Tämäkin kuva muistaakseni alivalottui Olympuksen mittarin mukaan aika pahasti, mutta ei haittaa lopputulosta kyllä pätkääkään. Hämärässä levykaupassa iso 200 ei välttämättä ole se paras vaihtoehto. Ihme kyllä kuva näyttää silti sangen hyvältä.
16. Suunnilleen vuoden harmain päivä, mutta ihan ok kuva silti.
17. Tämän testin perusteella sanoisin, että Silberra suoriutuu hämärissä liiketiloissa ehkä jopa kaikista parhaiten.